

Bilag 1.

Finansministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål.

Spørgsmål 1:

Hvordan ser ministeren på spørgsmålet om at skabe mulighed for, at arveafgiften kan forblive indestående i én virksomhed, når arven består af virksomheden eller en del af virksomheden?

Svar:

Efter arveafgiftslovens § 11, stk. 3, kan finansministeren, når en afgiftspligtig erhvervelse omfatter fast ejendom her i landet, eller hvor andre særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at arveafgiften helt eller delvis berigtiges afdragsvis på en i hvert tilfælde fastsat måde.

Denne bestemmelse administreres således, at man i tilfælde, hvor der i et bo ikke er tilstrækkelige likvide midler til udredelse af arveafgiften, efter ansøgning tillader denne afdraget over en periode på normalt 3 år, idet dog særlige forhold, som for eksempel at det drejer sig om umyndige arvinger, kan medføre, at afgiften tillades afdraget over en noget længere periode. I et enkelt tilfælde er der fastsat en afdragsperiode på 15 år.

Arveafgiften forlanges da forrentet med den til enhver tid af Nationalbanken fastsatte diskonto med et tillæg af 1 pct., dog mindst med 6 pct., og der kræves i hvert enkelt tilfælde sikkerhed i form af et direkte til skattedepartementet på statskassens vegne udstedt pantebrev eller i form af en bankgaranti. Man har også i enkelte tilfælde accepteret sikkerhed i form af håndpantsettning af aktier i den arvede virksomhed, og således at man har forbeholdt sig eventuelt at kunne udnytte den til de pantsatte aktier knyttede stemmeret.

Afgørelsen af, hvilken afdragsperiode der bevilges, og hvilken sikkerhed der kræves, foretages i hvert enkelt tilfælde ud fra en afvejning af samtlige omstændigheder i sagen.

Finansministeriet er positivt indstillet over for tanken om en ordning, hvorefter arveafgiften i en vis periode kan indestå i virksomheden i de tilfælde, der nævnes i spørgsmålet. Efter ministeriets opfattelse kan det mest hensigtsmæssigt ske på grundlag af den adgang, de gældende regler giver til at ansøge om tilladelse til at betale arveafgiften i afdrag.

Hvor hensynet til virksomhedens økonomiske forhold medfører, at en afdragsordning bevilges, må det anses for rigtigt, at ordningen betinges af forrentning og sikkerhedsstillelse efter de foran omtalte retningslinjer; men hvor omstændighederne taler for det, synes det i sammenhæng med de foreslåede afgiftsforhøjelser rimeligt at bevilge en længere afdragsperiode (op til 15 år), end det hidtil har været sædvanligt.

Ved behandlingen af ansøgninger om afdragsordninger efter de her omtalte retningslinjer må det anses for naturligt, at der kan lægges vægt på, om også eventuelle medarbejdere, der skal arve anparten i virksomheden, lader deres anparten indestå i denne. I så fald bør også disse arvinger have adgang til afdragsvis betaling af arveafgiften.

Spørgsmål 2:

Findes der oplysninger om, hvor mange virksomheder der ejes af en enkelt person?

Svar:

Der findes ikke oplysninger om, hvor mange virksomheder der ejes af en enkelt person. Derimod kan det rent skønsmæssigt anslås, at antallet af selvstændige erhvervsdrivende ligger på omkring 300.000.

Spørgsmål 3:

Udvalget anmoder om udkast til lovregler, der i arveafgiftsmæssig henseende lige-